

**NIEUTOLONY** (3) *part praet pass pf*

**nieutolony** (2), **nieutulony** (1); *nieutolony KochTr, ZawJeft; nieutulony KochPs.*

*Zawsze w pisowni łącznej.*

*e jasne, pierwsze o pochylone; -on- (2) KochTr, ZawJeft, -ón- (1) KochPs.*

*sg m N nieutólony (1). ◊ A nieutólony (2), ◊ [pl I f nieutulonémi.]*

*Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.*

*W funkcji przymiotnika: Niedający się ukoić, powstrzymać; niepocieszony (3) : Nie płacz namilża mátko: puść precz te kłopoty: Puść żal nieutólony ZawJeft 42; [Nieutulony/ Implacabilis Volck Nnnv].*

*Wyrażenie: »nieutulony(-e) płacz, [łzy]« (2): A pan zaś słyszac ludzi nędznych nárzekánié/ Y płacz nieutulóny/ y ciężkie wzdychánié: Powłtáne ią (powiáda) ná rátunek łmutnych KochPs 17; KochTr 20; [Płákála tedy mátká iego [młodego Tobiasza] nieutulonémi łzami [irremediabilibus lacrimis] WujBib Tob 10/4 (Linde) [idem Leop]].*

*Synonimy: niepocieszny, nieukojony, nieuśmierzony.*

*Cf NIEUTOLNY, UTULONY*